

Sygn. akt IV KS 16/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2022 r.
w sprawie **A. R.**,
oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.,
skargi wniesionej przez obrońcę oskarżonego,
na wyrok Sądu Okręgowego w B.,
z dnia 29 marca 2022 r., sygn. akt VIII Ka (...),
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w B.,
z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt II K (...) i przekazujący sprawę do ponownego
rozpoznania,
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

postanowił

- 1. oddalić skargę obrońcy oskarżonego A. R.,**
- 2. obciążyć oskarżonego kosztami postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem z dnia 30 września 2021 r, sygn. akt II K (...),
uniewinnił A. R. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając go w całości na
niekorzyść oskarżonego i zarzucając obrazę przepisów praw procesowego mającą
wpływ na jego treść, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., wniósł o
uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego
rozpoznania.

Sąd Okręgowy w B., wyrokiem z dnia 29 marca 2022 r., sygn. akt VIII Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Obrońca oskarżonego A. R., na podstawie art. 539a § 1 k.p.k., wniósł skargę na to rozstrzygnięcie, któremu zarzucił „błędne uznanie przez sąd odwoławczy, że w niniejszej sprawie zachodzi jedna z podstaw wymienionych w art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k., polegająca na stwierdzeniu, że prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego daje podstawę do skazania oskarżonego czego nie mógł uczynić sąd odwoławczy (zakaz z art. 454 § 1 k.p.k.), w sytuacji gdy dojście do takich wniosków wymagało od sądu odwoławczego złamania zakazu wynikającego z art. 171 § 7 k.p.k., jak również złamania reguły z art. 175 § 1 k.p.k. w zw. z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 174 k.p.k.”.

Stawiając taki zarzut, obrońca wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w B. i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W złożonej odpowiedzi na skargę, Prokurator Rejonowy w B. wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy A. R. nie jest zasadna, gdyż skarżący nie wykazał, że wydanie, na etapie postępowania odwoławczego, orzeczenia kasatoryjnego naruszyło art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. Przepis ten zawiera przesłanki uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z powiązania treści tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wskazano podstawy skargi, jednoznacznie wynika, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego lub też konieczne jest przeprowadzenie w całości przewodu sądowego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KS 6/16, LEX nr 2204960). Te

uregulowania wskazują więc jednoznacznie, że aby Sąd Najwyższy mógł ustosunkować się do podniesionych w skardze zarzutów, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno być tak sformułowane, aby wynikało z niego jednoznacznie, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. wyraźnie wskazuje, jakimi powodami kierował się ten Sąd wydając zaskarżone skargą orzeczenie. Zdaniem tego Sądu rozważania dokonane przez Sąd I instancji zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie pozwalają na uznanie, że kwestie dotyczące oceny materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków, znalezienia w samochodzie oskarżonego pustej butelki po alkoholu oraz stanu jego nietrzeźwości, zostały przez ten Sąd w sposób należyty zanalizowane i że przyjęte wnioski zostały oparte na całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, którego ocena nie jest obarczona błędami. W tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni podzielił zarzuty zawarte w apelacji prokuratora, a mając na uwadze wynikający z treści art. 454 § 1 k.p.k. brak możliwości wydania orzeczenia reformatoryjnego uznał za zasadny wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Podkreślić należy, że Sąd odwoławczy do takich wniosków doszedł po dokonaniu własnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Odnosząc się do zarzutu obrazy szeregu przepisów postępowania przez Sąd odwoławczy, a dotyczących możliwości wykorzystywania konkretnych dowodów w sprawie, to należy zauważyć, że okoliczności z tym związane nie mogą być podstawą oceny na tym etapie postępowania, szczególnie, że Sąd Rejonowy nie wskazywał na występujące w sprawie zakazy dowodowe, a uniewinnił A. R. jedynie w myśl reguły wynikającej z art. 5 § 2 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.